

Sag C-775/19

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

22. oktober 2019

Forelæggende ret:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland)

Afgørelse af:

22. juli 2019

Sagsøger:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Sagsøgt:

Hauptzollamt Singen

Hovedsagens genstand

Importafgift, fastsættelse af toldværdien

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Fortolkning af EU-retten, artikel 267 TEUF

Præjudicielle spørgsmål

1. Udgør betalinger, som køberen af en vare betaler ud over købsprisen afhængigt af sin omsætning i fire år en gang årligt til gengæld for, at han må sælge varen

- i et bestemt område
- i det hele taget

- eksklusivt og
- permanent

royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 32, stk. 1, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (toldkodeksen), som skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, jf. toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til toldkodeksen (gennemførelsesforordningen til toldkodeksen)?

2. Skal sådanne vederlag eventuelt kun delvis lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, og i bekræftende fald, ud fra hvilke kriterier?

Anførte EU-retlige forskrifter og påberåbt praksis fra Domstolen

Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302, s. 1, herefter »toldkodeksen«), artikel 32, stk. 1, litra c), artikel 32, stk. 2, og artikel 32, stk. 5, litra b)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1, herefter »gennemførelsesforordningen til toldkodeksen«), navnlig artikel 157, stk. 1 og 2, artikel 158, artikel 160 og artikel 161

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2015, L 343, s. 558, herefter »gennemførelsesforordning 2015/2447«), artikel 136, stk. 1, første punktum, og artikel 136, stk. 4, litra a)

Aftale om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (WTO-GATT 1994) (EFT 1994, L 336, s. 119), artikel 8, stk. 3, og bemærkninger hertil

Domstolens dom af 9. marts 2017, GE Healthcare (C-173, ECLI:EU:C:2017:195)

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Twisten mellem hovedsagens parter drejer sig om, hvorvidt betalinger, som sagsøgeren har betalt til sin leverandør for en (ene-)forhandlingsret, skal lægges til den faktisk betalte pris for de indførte varer.

- 2 Genstanden for sagsøgerens virksomhed er (engros-)handel med bl.a. havannacigarer. Sagsøgeren køber de cubanske cigarer af Habanos S.A., det statslige cubanske eksportselskab for cigarer.
- 3 Den 31. januar 2012 indgik sagsøgeren og Habanos S.A. en aftale, affattet på engelsk, med betegnelsen »Exclusive Distribution Agreement« (herefter »EDA«), hvorefter sagsøgeren har eneforhandlingsret for Habanos S.A.'s cigarer på det tyske og det østrigske marked.
- 4 Til gengæld forpligtede sagsøgeren sig til for indrømmelsen af eneforhandlingsretten i Østrig i fire år at betale et årligt beløb, betegnet »compensation«, på 25% af omsætningen fra salget i Østrig til Habanos S.A.
- 5 Denne »compensation« blev som aftalt faktureret til sagsøgeren en gang årligt og blev også betalt af sagsøgeren. Efter udløbet af den i kontrakten aftalte periode (den 27.2.2016) ophørte betalingerne. Sagsøgeren skulle ikke betale en tilsvarende »compensation« for eneforhandlingsretten i Tyskland.
- 6 Indkøbet af cigarerne skete ikke ved indgåelse af en skriftlig købekontrakt, men løbende ved bestilling og accept af bestillingen. Sagsøgeren modtog en prislister, som udgjorde grundlaget for de enkelte bestillinger. Indkøbspriserne afhang ikke af, i hvilket land cigarerne blev videresolgt af sagsøgeren. Når sagsøgeren afgav en bestilling, udfærdigede Habanos S.A. en faktura og leverede de bestilte varer.
- 7 Sagsøgeren klarerede grundlæggende importen af de cubanske cigarer via sit bevilgede oplag af type D. Oplaget befinder sig på sagsøgerens hjemsted i Waldshut-Tiengen, Tyskland. Overgangen til fri omsætning skete ved udtagelse af toldoplaget ved den forenkede afslutning af proceduren i henhold til artikel 278, stk. 3, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, som var omfattet af bevillingen, dvs. ved registrering i regnskabet og uden fornyet frembydelse. Ved oplagringen af cigarer fra leverandørfirmaet Habanos S.A. på toldoplaget af type D angav sagsøgeren de faktisk betalte købspriser plus tillæg (fragt, forsikring etc.), men uden hensyntagen til betalingerne med betegnelsen »compensation«, som grundlag for fastsættelsen af toldværdien. På oplagringstidspunktet stod det nemlig endnu ikke fast, hvilke af cigarerne der blev solgt til Tyskland og hvilke til Østrig.
- 8 I forbindelse med en toldkontrol hos sagsøgeren var kontrollanten af den opfattelse, at gebyret med betegnelsen »compensation« udgør en fraspaltet andel af købsprisen, som i henhold til toldkodeksens artikel 29, stk. 3, litra a), skal medregnes ved fastsættelsen af toldværdien.
- 9 Det sagsøgte Hauptzollamt (toldmyndigheden) tilsluttede sig kontrollantens opfattelse og udstedte flere afgørelser vedrørende importafgift, herunder også afgørelsen af 28. august 2015, som er den eneste omtvistede afgørelse i den foreliggende sag, og hvorved myndigheden efteropkrævede importafgiften. Sagsøgeren klagede den 23. september 2015 over denne afgørelse, men fik kun

delvis medhold i klagen af Hauptzollamt. I øvrigt afviste Hauptzollamt klagen som ugrundet.

- 10 Med sit søgsmål af 6. december 2017 anfægter sagsøgeren den efter sagsøgerens opfattelse uretmæssige medregning af betalingerne med betegnelsen »compensation« til de pågældende varers toldværdi.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 11 I den foreliggende sag er det efter den forelæggende rets opfattelse afgørende, om kun den købspris, som sagsøgeren har betalt for varerne, der er importeret fra et tredjeland (cigarer fra leverandøren Habanos S.A.), skal lægges til grund som transaktionsværdi – i så fald skal sagsøgeren gives medhold – eller om også de betalinger med betegnelsen »compensation«, som sagsøgeren betalte afhængigt af omsætningen vedrørende leveringer til Østrig, skal lægges til toldværdien – i så fald skal sagsøgerens påstand forkastes.

Det første præjudicielle spørgsmål

- 12 Den forelæggende ret lægger til grund, at det pågældende vederlag (»compensation«) ikke udgør en fraspaltet del af købsprisen som omhandlet i toldkodeksens artikel 29, stk. 3, litra a).
- 13 Da den omhandlede »compensation« skal betales for brugen af rettigheder i forbindelse med anvendelse eller videresalg af de indførte varer, udgør denne i henhold til artikel 157, stk. 1, tredje led, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen derimod en licensafgift som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c). Sådanne royalties og licensafgifter skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer i henhold til toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), og stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, hvis tre kumulative betingelser er opfyldt, nemlig for det første, at royalties og licensafgifter ikke er indbefattet i den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, for det andet, at de vedrører de varer, som skal værdiansættes, og for det tredje, at køberen er forpligtet til at betale disse royalties og licensafgifter som betingelse for salg af de varer, der skal værdiansættes (jf. Domstolens dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195 vedrørende varemærker).
- 14 Med hensyn til den første betingelse fremgår det efter den forelæggende rets opfattelse af bestemmelserne i den omhandlede licensaftale, dvs. EDA, at licensafgiften for eneretten til at forhandle cigarerne i Østrig ikke var indeholdt i købsprisen for de varer, som skal værdiansættes.
- 15 Hvad angår den tredje betingelse udgør betalingen af den omtvistede »compensation« efter den forelæggende rets opfattelse også en betingelse for handlen som omhandlet i artikel 157, stk. 2, andet led, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen. Den omstændighed, at forpligtelsen

bortfaldt efter fire år, betyder ikke, at sagsøgeren også uden betaling af licensafgiften ville have fået (ene-)retten til salget i Østrig. Det er heller ikke væsentligt, at den omhandlede »compensation« ikke blev aftalt i de enkelte handler, men i EDA, idet det er tilstrækkeligt, at der foreligger en rammeaftale, når det – som det er tilfældet for den omhandlede EDA – fremgår af denne, at alle fremtidige enkelte købsaftaler skal være betinget af betalingen af en licensafgift. Dermed må det lægges til grund, at Habanos S.A. ikke ville have leveret varerne til salg i Østrig uden betalingen af den omtvistede afgift, eller i hvert fald ikke på de aftalte kontraktvilkår.

- 16 Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl med hensyn til opfyldelsen af den anden betingelse, dvs. om betalingen som omhandlet i artikel 157, stk. 2, første led, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen vedrører de varer, som skal værdiansættes. Om en licensafgift vedrører de indførte varer, og altså anvendes til at betale ydelser vedrørende varerne, skal bedømmes ud fra alle omstændigheder i det konkrete tilfælde, navnlig under hensyntagen til kontrakten om licensafgiften. Beregningsmetoden er ikke afgørende. Hvis der – som i det foreliggende tilfælde – med hensyn til beregningen af licensafgiftens størrelse tages udgangspunkt i indtægten ved videresalget af de indførte varer, giver dette ganske vist ikke i henhold til artikel 161, stk. 1, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen grundlag for at lægge til grund, at licensafgiften betales for ydelser vedrørende varerne. På den anden side udelukker en sådan beregningsmetode heller ikke, som det fremgår af artikel 161, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, at licensafgiften vedrører de indførte varer.
- 17 Den forelæggende ret lægger i denne forbindelse til grund, at sagsøgeren både skulle betale den omtvistede »compensation« for overhovedet at måtte sælge de indførte varer på det østrigske marked (forhandlingsret) og for at have eneretten til at sælge cigarerne i Østrig (områdebeskyttelse).
- 18 For så vidt som sagsøgeren skulle betale »compensation« for (overhovedet) at måtte videresælge og forhandle de indførte cigarer i Østrig, vedrører den betalte licensafgift efter den forelæggende rets opfattelse som omhandlet i artikel 175, stk. 2, første led, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen principielt de indførte varer, idet retten til at forhandle eller videresælge er en del af overdragelsen af råderetten ved erhvervelsen af de indførte varer.
- 19 For så vidt som sagsøgeren skulle betale »compensation« for som den eneste at måtte sælge havannacigarerne i Østrig (områdebeskyttelse), idet Habanos S.A. altså ikke leverede til andre aftagere, er det derimod tvivlsomt, om betalingerne vedrører varerne.
- 20 Den forelæggende ret hælder til at lægge til grund, at betalinger, som køberen foruden købsprisen for de indførte varer udelukkende betaler for som den eneste at måtte sælge varerne i et bestemt område, ikke skal medregnes som licensafgift som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen ved

fastsættelsen af toldværdien. Mens retten til at måtte videresælge eller forhandle varerne vedrører råderetten over varerne og derfor er indeholdt i disse (jf. herom nu også artikel 136, stk. 1, første punktum, i gennemførelsesforordning 2015/2447), er en eneforhandlingsret nemlig en yderligere rettighed, som går ud over kravet på overdragelse af råderetten over varerne. Tilsvarende betales licensafgiften for en eneforhandlingsret heller ikke som modydelse for de indførte varer, men for, at sælgeren ikke leverer til andre personer i det aftalte område.

- 21 Det ovenstående spørgsmål kan kun lades ubesvaret, hvis det – til forskel fra den forelæggende rets synspunkt – lægges til grund, at vederlag, som køberen foruden købsprisen for varerne skal betale (udelukkende) for indrømmelse af en områdebeskyttelse, som licensafgift i henhold til toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer.
- 22 Med hensyn til Domstolens betragtninger i dom af 9. marts 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, lægger den forelæggende ret endelig til grund, at det er uvæsentligt for bedømmelsen af, om den omtvistede »compensation« vedrører varerne, at det i den foreliggende sag på det tidspunkt, hvor de omtvistede cigarer blev solgt til eksport, endnu ikke stod fast, om disse skulle videresælges til sagsøgerens aftagere i Tyskland – hvor sagsøgeren uafhængigt af betalingen af »compensation« allerede havde forhandlingsret – eller i Østrig.

Det andet præjudicielle spørgsmål

- 23 Såfremt vederlag, som udelukkende skal betales for indrømmelse af en områdebeskyttelse, ikke skal lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, opstår der i forbindelse med vederlag, som både betales for, at køberen af varerne overhovedet må levere til et bestemt område, og for, at denne forhandlerret indrømmes ham som eneret, yderligere det spørgsmål, om disse royalties og licensafgifter samlet skal lægges til købsprisen for de indførte varer, eller om de i så fald skal opdeles i en del, som skal lægges til købsprisen, og en del, som ikke er relevant i toldretlig henseende.
- 24 Inden for anvendelsesområdet for artikel 158, stk. 3, i gennemførelsesforordningen vedrørende toldkodeksen har Domstolen afgjort, at royalties og licensafgifter kan lægges til som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 1, litra c), også i tilfælde, hvor royalties og licensafgifter delvis vedrører de indførte varer og delvis vedrører tjenesteydelser, der præsteres efter indførslen. Justeringen skal i så tilfælde foretages på grundlag af objektive og målelige oplysninger, som giver mulighed for at vurdere beløbet for de royalties eller licensafgifter, der er knyttet til disse varer (dom af 9.3.2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, præmis 52).

- 25 Spørgsmålet er for det første, om disse principper kan overføres til det foreliggende tilfælde med indrømmelse af en førstegangsforsandlingsret kombineret med en områdebeskyttelse, og det vederlag, som sagsøgeren har betalt, for så vidt dette vedrører førstegangsideømmelsen af forhandlingsretten for Østrig, delvis skal lægges til prisen for de indførte varer som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 5, litra b), sammenholdt med artikel 157, stk. 2, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen (jf. Aftale om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 (EFT 1994, L 336, s. 119), artikel 8, stk. 3).
- 26 Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, opstår yderligere det spørgsmål, om og i givet fald ud fra hvilke kriterier opdelingen af licensafgiften skal finde sted, når der – som det er tilfældet for den »compensation«, der skal bedømmes i den foreliggende sag – ikke foreligger objektive og målelige oplysninger som omhandlet i toldkodeksens artikel 32, stk. 2, henholdsvis artikel 158, stk. 3, i gennemførelsesforordningen til toldkodeksen, der gør det muligt at opdele licensafgiftsbeløbet i en del, som vedrører den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, og en del, som er irrelevant i toldretlig henseende (jf. i denne forbindelse også bemærkninger til artikel 8, stk. 3, i Aftale om anvendelsen af artikel VII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994 i bilag I til denne aftale, bilag 23 til gennemførelsesforordningen til toldkodeksen vedrørende toldkodeksens artikel 32, stk. 2, samt kommentar nr. 3 fra toldkodeksudvalget (toldværdi), nr. 7 og nr. 11 ff.).

ARBEJDSDOM